

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Overfentien.

(12307) De ondergeteekende biedt aan, tegen den gewonen Interest en onder voldoende zekerheid te beleggen, een som van **VIJFTIEN DUIZEND GULDEN**, aankomende diverse minderjarigen.

Paramaribo, den 27 Maart 1838.

De Vreesmeester,
W. H. LANS.

(12352) De Exploiteur bij het Gerechtshof te Suriname, zal op Vrijdag den 23sten Maart 1838, des voormiddags ten negen uren, te Kasteleijne van gemeld Gerechtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het OPSTAL, staande op het Erf, gelegen aan de *Saramaccastraat*, hebbend onder oude Wijk La. D. No. 554 en nieuwe Wijk La. E. No. 54, aankomende **WILLEM REIJKE**.

Voorts de Slavin **AMELIA**; aankomende **HENRIETTA ADNEH**.

Paramaribo, den 27 Maart 1838.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

(12306) Sedert eenen geruimen tijd loopt op de Plantaadje *Tourtonne* rond: Eene **KOE**, hebbende deze nacht gekalfd.

De Eigenaar wordt verzocht gemelde **Koe** en **Kalf**, zoo spoedig mogelijk te doen afhalen, tegen betaling dezer Advertentie-kosten.

Plantagie *TOURTONNE*, 20 Maart 1838.

A. ADOLF GEHRELS.

(12294) Op aanstaande Donderdag den 22sten dezer, des nademiddags ten vier uren, zal door den Vendumcester **M. A. KEIJSER**, ten Sterfhuize van den Heer **H. R. VAN NIEHOFF** worden verkocht:

Diverse **MEDICAMENTEN**, **CHIRURGICALE INSTRUMENTEN**, een fraaie Verzameling **GENEESKUNDIGE WERKEN**, en wat verder van voorschijn zal worden gebragt.

Paramaribo, den 28 Maart 1838.

(12308) Kapitein **A. AHLERS JR.**, voornemens zijnde tegen den 28sten dezer, de terugreis aan te nemen; biedt zijne nog overgeblevene **GOEDEREN**, *a constant*, tegen inkoopsprijs te Koop.

Herinnert tevens alle degenen, die hem nog iets verschuldigd mogten zijn, hetzelfde te komen aanzuiveren, daar bij gebreke van diers, hij genoodzaakt zal zijn, hun in regten te moeten vervolgen.

Paramaribo, den 27 Maart 1838.

Wordt te koop aangeboden:

Eene **ST. MARC STIJLRIJ**, te bezichtigen op de Plantaadje *Kronenburg*. — Afsch. bij den ondergeteekenden. (12305)

Paramaribo, den 29 Maart 1838.

H. KAMERLING c. s. qq.

(12307) De Vendumcester **M. A. KEIJSER**, zal op Vrijdag, den 23sten dezer, verkoopen:

PROVISIEN en **STUKGOEDEREN**, alsmede **WANE** en **KOPPE PLANKEN**, vaattjes **REUSEL**, enz.

(9435) De Minderjarige **G. M. DE RIDDER** vertrekt.

Bescheptheden.

UITGEKLAARD.

Den 14den dezer, het Schip *Catharina Jacoba*, Kap. J. J. Brander, viss. Coppename naar Roermond; lading: 22 balen Soek Koffij en 3 balen gebroken Sijp, 21 balen schone Katoen en 14 balen Kakao.

UITGESIJD.

Den 14den dezer, de *Nederlandsche Koningin Aurora*, Kap. J. H. de Haas, naar Curaçao.

Den 19den, Z. M. Brik van Oorlog *PEGASUS*, gecommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee, G. J. F. Mevius, over de Eilanden St. Eustatius en St. Martin, naar Curaçao.

In ons vorig No. staat: dat de Plantaadje *Maretraite* verkocht is voor eene som van **f 10,035**; — moet zijn **f 8,235**.

Mengelingen.

EENE ZAMENZWERING ONDER LO-DEWIJK XVIII.

Het was in den eersten tijd der restauratie. **Lodewijk XVIII** was juist niet vroom, maar achtte het toch raadzaam zich als zoodanig voor te doen, en besloot eens vol ernst zich Christelijk te verootmoedigen, en plegtig aan het Heilige Avondmaal te gaan. Opeenen schoonen Aprihnorgen werden derhalve de troepen geposteed, om van de Tuilerien tot aan de oude kerk St. Germain l'Auxerois twee gelederen te formieren. Er verzamelde zich eene aanzienlijke volksmenigte, en de Koning reed in een ontzagheijk groot rijtuig met zijne geheele familie, onder het vivat-geroep en de muziek der nationale garde, naar de kerk. Voor dezelve stapte hij uit, en wilde het godshuis binnengaan, toen de priester met de geheele geestelijkheid aan de deur verscheen, en eene deftige aanspraak begon. De Koning voorzag, dat hij lang zou moeten blijven staan, waarvan hij in het geheel geen vriend was; nogtans schikte hij zich aanvankelijk in de zaak, zoo goed hij kon. Weldra begon hij te trippelen. Men was dit bij de *Bourbons* gewoon, en hield het geenszins voor een teeken van ongeduld. De arme Koning

zocht lang te vergeefs een deelnemend gelant, totdat hij eindelijk den Hertog van Berry ontdekte, die naar de aanspraak juist niet zeer aandachtig scheen te luisteren, en dien hij toewenkte. Zij flusterden eenige oogenblikken met elkander, en de Hertog nam eindelijk op zich, om den Koning uit zijnen toestand te verlossen. Hij wenkte eenen officier, en midden in de redevoering van den priester viel de volle muziek der nationale garde in, waarbij zich het vivat-geroep der menigte en het gelui van alle klokken voegde. De priester moest ophouden; **Lodewijk XVIII** deed eenen stap voorwaarts, de geestelijkheid zette zich in beweging, het geheele hof volgde, en weldra zat de Koning op eenensachten stoel, omringd van zijne trouwste dienaren.

De godsdienstoefening begon; en daar de Koning gemakkelij zat, had hij ook tegen den langen duur derzelfde niets in te brengen. De zangers hieven aan, alles was in orde, toen nog iemand uit eene sakristij trad. Het was een lang jongman, in een koorkleed; hij stapte schielijk het koor over, om zich op zijne plaats te begiven, vergat echter zich voor de hostie te buigen, keerde derhalve om, en boog de knie op eenen trap des altaars. Hij deed beweging, die zich een schijnbaar geluid hoorde, en degen kletterde onder het koorgewand van den jongman tegen de steenen aan. De jongman trachtte het wapentuig onder zijne vreedzame kleeding te verbergen, en snelde naar zijne plaats, waar hij bedaard het lofied mede aankief, dat gezongen moest worden. Zoo bedaard echter waren zij, die den Koning omringden, niet; alle aangezichten werden bleek; men fluisterde, en gaf bevelen; er werd heen en weder geloopt, en soldaten vulden de kerk. De Koning vroeg naar de oorzaak dezer opschudding, en een zijner adjudanten flusterde hem toe, dat een der geestelijken eenen degen onder zijn koorkleed verborgen had, en bij gevolg den Koning vermoorden wilde.

De veroorzaker van al deze beweging ging intusschen zeer bedaard voort met zingen, totdat twee generaals naar hem toe traden, en een derzelfde zeide: »Volg ons oogenblikkelijk!»

»Dat kan ik niet; ik ben hier noodzakelijk; na het einde der ceremonie ben ik tot uwe dienst,» antwoordde de zanger, en stemde in het gezang weder in. — »Gij moet ons oogenblikkelijk volgen! ik herhaal het. Kom echter, om geen opzien te baren, in de sakristij. Alle tegenstand is vruchteloos; dwing ons niet, geweld te bezigen.» — »Daar het niet anders kan, zoo volg ik.»

De sakristij was vol soldaten, en de jongman werd terstond tuschen twee derzelfde geplaatst.

»Verklaar mij nu, wat dit alleste beauiden heeft! vroeg hij eindelijk. — »Gij hebt slechts dien heer te antwoorden,» zeide men, terwijl men op eenen man met eene witte sjaap vees, die met schrijfgereedschap aan eene tafel zat. Het verhoor begon.

»Hebt gij wapens bij u?» — »Wapens? Neen; alleen een degen.» — »Waarom

verbergt gij dezen degen onder het koor-gewaad?" — »Omdat het niet gebruikelijk is, hem er op te dragen." — »Geensscherts, Mijnheer! Bedenk dat er eene zware verdenking op u rust, en dat het om uw hoofd te doen is." — »Om mijn hoofd? Dat is zeker eene dwaling; laten wij elkander wel verstaan." — »Uw stand?" — »Muzikant." — »Waarom verkleedt zich een muzikant als geestelijke, en verbergt wapens onder dit geleend gewaad?" — »Het gewaad is het mijne, en de degen ook. Ik ben hoornblazer bij de nationale garde, en tevens koorzanger in deze kerk. Ik wachte het einde der aanspraak van den priester af, om naar de laatste mazijk mij hier te verkleeden, en mijn ambt te verrigten. Maar wij meesten midden in de aanspraak van den priester spelen, en voorts terstond hier heen snellen, waardoor ik maar even den tijd had, om het koorgewaad over mijne uniform te werpen. Thans wil ik dit gewaad weer afleggen; want het gezang is voorbij, en ik moet naar de nationale garde terug."

Na veranderde het tooneel: de regters begonnen te lagchen, het begonnen protocol werd verscheurd, en de beklaagde deelde weldra in de vrolijkheid zijner regters, toen hij hoorde, dat hij — die arme duivel! — voor een zamenzweerder gehouden was, en het geheele hof in schrik gedompeld had. De rust werd weldra weder hersteld. de soldaten verlieten de kerk, en de Koning kon, toen hij de ontwikkeling vernam, zich naauwelijks van lagchen onthouden.

De gewaande zaamgezworene heet *Chollet*, en is thans een dergeliefkoosde zangers van de Opera Comique te Parijs, die vooral in het nieuwe zangspel, *Le Postillon de Lonjumeau*, zijne toehoorders verrukt (en wiens talent ook bij ons te lande, door zijne te 's Gravenhage en elders gegevene representaties, genoegzaam bekend is.)

DE HEDENDAAGSCHE FRANSCHESCHRIJVERS.

Victor Hugo is 34 jaren. Hij is sedert 1827 gehuwd, en heeft vier kinderen. Zijne vrouw (*Mlle. FOUCHER*, zuster van *PAUL FOUCHER*) was vroeger en is nog zeer bevallig; zij is eene brunette, welker voorkomen ons de schoone, jonge, door *VELASQUEZ* geschilderde Spaansche juffers herinnert. *VICTOR HUGO* is de zoon van den Generaal *HUGO*; zijn broeder, *ABEL HUGO*, is de stichter van het *France militaire*, schrijft statistische en geschiedkundige werken, en houdt zich bezig met ondernemingen, den boekhandel betreffende. *VICTOR HUGO* is de jongste van drie broeders, van welke de oudste overleden is. Hij woont tegenwoordig op de *Place Royal* te *Parijs*, in een oud huis uit de zeventiende eeuw, welks trappen zoo breed zijn, dat bataljons daarop naar boven kunnen marcheren. De kamers van den dichter hebben eene aanzienlijke hoogte, en maken daardoor eenen treffenden indruk. Zijn salon is met oud *lampas* bezet; aan een der hoofdzijden omringt een oud zijden gehemelte, met franjes en kwasten versierd, den leuningstoel van den een of anderen leenheer, welke stoel in het bezit des schrijvers van *Notre dame de Paris* gekomen is. Wanneer *HUGO* vreemdelingen ontvangt, zit hij op dezen stoel: zulks is wel eenigzins gemaakt, maar toch zeer indrukwekkend. Het mobilaar van dezen salon is van eenen onbepaalden stijl, want de zeventiende en achttiende eeuw smelten in een. Het tapijt, dat op den marmeren vloer ligt, is buitengewoon prachtig en goed onderhouden; het stelt een tooneel uit de middeleeuwen voor. *VICTOR HUGO* is in zijn voorkomen zeer eenvoudig. Hij ontving van *Lodewijk XVIII* het kruis van het legioen van eer en een pensioen, dat hij sedert

1830 niet meer heeft. Hij heeft een hof van jonge dichters, van welke hij zich met welbedachte schranderheid bedient.

Alexander Dumas is 32 a 34 jaar oud, en ten minste zes voet groot. Zijne ge-laatskleur is bruinachtig: zijn hoofdhaar is gekroest en wollig. Hij heeft weinig baard, maar schoone, zachte oogen. Het geheel van zijn gelaat is meer vreemd dan schoon, en herinnert ons dat der *Negers*. Zijne lichaamsgestalte is fors, elegant en welgemaakt. Hij is een zoon van den republikeinschen Generaal *Dumas*, die in *Italië* vergiftigd werd, naar men zegt, door den vader van den tegenwoordige Koning van *Napels*. Hij behoort, volgens zijne staatkundige denkwijze, tot de republikeinsche partij, ofschoon, over het geheel, de schrijvers zich weinig met de staatkunde inlaten. De moeder van *Dumas* leeft nog. Hij zelf bewoonde vroeger in de *Rue Blen* een appartement, dat zich door smaakvolle stoffering onderscheidde, thans heeft hij zijne prachtige meubelen naar eene bekrompene woning in de *Passage Saulnier* overgebracht, waar zij als in het pakhuis van eenen uitdrager op elkander gehoopt zijn. Hij houdt geen eigen rijtuig, en zijne bedienden zijn zonder liverei. *Dumas* is, van al de Fransche schrijvers, het meest in persoon bij iedereen bekend: ook hij kent iedereen. Reeds door zijn uiterlijk voorkomen, en meer nog door zijne ongedwongene en hartelijke toespraak, neemt hij ieder ladelijk voor zich in. — Tegenwoordig werkt *Dumas* mede aan de *Presse*. Zijne jongste geestvuchten zijn een roman, getiteld *Pascal Bruno*, en een treurspel voor het *Théâtre Français* vervaardigd, met name *Caligula*, terwijl hij mede eenen opera-tekst onder handen heeft.

Honoré de Balzac is een der oudste van de thans meestbekende Fransche romanschrijvers, daar hij, volgens zijn geboortjaar, nog tot de vorige eeuw behoort, terwijl bijna al zijne mededingers kinderen der tegenwoordige zijn. Maar eerst van zes jaren herwaarts dagteekent zijn roem. ofschoon hij bereids vóór meer dan vijftien in de letterkundige wereld is opgetreden. Onder den aangenomen naam *Horace de St. Aubin* had hij jaren lang roman op roman uitgegeven, zonder dat de lezende wereld er bijzonder notitie van genomen had, toen hij eindelijk onder zijnen eigen naam optrad, en in *Le Peau de Chagrin* den typus eener romansoort leverde, als wier schepper hij te beschouwen is, en die, naar het schijnt, in *Frankrijk* ook thans nog niet hare bekoorlijkheid verloren heeft. Merkwaardig is daarbij dat de glans zijner beroemde periode, hoe groot deze ook zij, toch niet in staat is, een weerschijs op zijne onberoemde te werpen. *De Balzac* heeft met veel zorg eene nieuwe uitgave zijner vroegere romans bewerkstelligd; doch *Horace de St. Aubin* is, zoo na als vóór, misdruk gebleven, terwijl van de latere schriften deszelfden schrijvers, vooral van *Eugène Grandet* (dat voor zijn meesterstuk gehouden wordt), van *Père Goriot* en anderen, niet genoeg exemplaren in den boekhandel gebragt konden worden. Men beweert, dat *de Balzac* zijne gezochtheid bij het oude-dames-publiek te danken heeft aan zijn verhaal *La Femme trente ans*, waarin hij het dertigste jaar afmaakt, als den interessantsten leeftijd, en indien, waarin de vrouw eerst recht in hare eigenlijke bekoorlijkheid verschijnt. *De Balzac* heeft zich dezen goeden uitslag in het vervolg ook wel weten ten nutte te maken, en in plaats van, gelijk de meeste andere romanschrijvers, zich met verrukkingen over zestien- of achttienjarige schoonheden op te houden, plaatste hij zoodanige vrouwen, welke in zijne werken de meeste belangstelling wekken, tus-

schen de dertig en veertig jaren. Wat zijn persoon betreft, hij is kort en dik, draagt zijn haar *à l'enfant*, dat is, op het hoofd van voren gescheiden en ter zijde lang neergekamd; en was vroeger kenbaar aan eenen kostbaren rotting met eenen gouden knop, welke waarde men op een paardruizend *francs* schatte. Te huis draagt hij een japon met een kap van achteren, dien hij somwijlen over het hoofd trekt, waardoor hij er even als een welgemeste monnik uitziet.

Casimir Delavigne is een man van omstreeks 45 jaren; hij is van gewoon voorkomen, en maakt weinig opzien. Hij heeft vrouw en kinderen, en de personen, die hem bezoeken, roemen zijne aangenome manieren en achtbare levenswijze. Hij gaat weinig uit; alleenlijk kan men hem somwijlen bij den schilder *Gérard* vinden, bij wien zich elken dingslag eenige uitgelezen schrijvers en kunstenaars verzamelen. Eenigen tijd geleden ware *Delavigne*; met verscheidene uitstekende mannen, bijna tot pair van *Frankrijk* benoemd geworden. Bij *Lodewijk Philips* staat *Delavigne* zeer in achting. Van *Lodewijk XVIII* ontving hij bereids het kruis van eer.

Paul de Kock heeft, hetgeen men uit zijne schrift niet zou opmaken, een somber en melancholiek voorkomen. Dit schijnt in tegenwoordigheid met zijne werken te staan, en echter is het waarheid. Hij draagt gewoonlijk een langen blaauwen jas, groote laarzen en een dikken stok. Hij is omstreeks vijftig jaar, en ziet er, in weerwil zijner somberheid, nog al wel uit. Hij is een *Belgier* van geboorte.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het Nederlandsch Brikschip *Paramaribo*, Kap. J. C. Töpper. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 21 Maart.

Het Nederlandsch Schip *Bina Maria*, Kap. A. Ahlers Jr. — Adres bij C. J. Leijssner. — Sluit 28 Maart.

Het Nederlandsch Kofschip *Catharina*, Kap. H. J. Bakker. — Adres bij Leijssner en Scheffer. — Sluit 28 Maart.

Het Schip *Maria Frederika*, Kap. Klaas Boeles de Weerd. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Sluit ultimo Maart.

Het snelzeilend Kofschip *Wilhelmina Frederica*, Kap. J. H. Bodeman. — Adres bij Degenhard en Kramer. — Sluit 5 April.

Het Barkschip *Catharina*, Kap. K. M. Hillers. — Adres bij Degenhard en Kramer. — Sluit den 8 April.

NAAR ROTTERDAM:

Het nieuw gekperd Schoener Brikschip *Amphitrite*, Kap. A. C. Kruel. — Adres bij Leijssner en Scheffer. — Sluit den 26 dezer.

Stand der Maan.

3 Maart	EERSTE KWARTIER
11 »	VOLLE MAAN.
19 »	LAATSTE KWARTIER
25 »	NIEUWE MAAN.

Watergetijden.

Hoog- en Laag Water.

21 WOENSDAG.	's mor.	2-33	's av.	8-33
22 DONDERDAG.	»	3-24	»	9-24
23 VRIJDAG.	»	4-15	»	10-15
24 ZATERDAG.	»	5-06	»	11-06

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.